

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (hatodik tanács)

2014. július 3.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése és 94. cikke — Az alapeljárás ténybeli és jogszabályi hátterére, valamint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre történő válasz szükségességét igazoló indokokra vonatkozó elegendő pontosítások hiánya — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”

A C-19/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sozialgericht Duisburg (Németország) a Bírósághoz 2014. január 16-án érkezett, 2013. december 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

Ana-Maria Talasca,

Angelina Marita Talasca

és

a **Stadt Kevelaer,**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Borg Barthet tanácselnök, M. Berger (előadó) és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság az eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szociális törvénykönyv II. könyvének 7. §-a (1) bekezdése második mondatának az uniós joggal, különösen pedig a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével való összeegyeztethetőségére vonatkozik.

* Az eljárás nyelve: német.

- 2 E kérelmet Ana-Maria Talasca, valamint lánya, Angelina Marita Talasca és a Stadt Kevelaer (Kevelaer város) között folyamatban lévő olyan jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya e város munkaügyi hivatala (a továbbiakban: Jobcenter) által bizonyos szociális ellátások felperesek számára történő kifizetésének a megtagadása.

A német jogi háttér

- 3 A szociális törvénykönyv (Sozialgesetzbuch) II. könyve (a továbbiakban: SGB II) „Jogosultak” című 7. §-ában a következőképpen rendelkezik:

„(1) A jelen könyvben meghatározott ellátásokban azok a személyek részesülnek, akik

1. betöltötték 15. életévüket, de még nem töltötték be a 7a. §-ban meghatározott életkort,
2. keresőképesek,
3. rászorultak, és
4. szokásos tartózkodási helyük a Németországi Szövetségi Köztársaságban van (keresőképes jogosultak). Nem tartoznak ide:
  1. azok a külföldiek, akik nem munkavállalók vagy önálló vállalkozók a Németországi Szövetségi Köztársaságban és nem rendelkeznek az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló törvény [Freizügigkeitsgesetz/EU] 2. §-ának (3) bekezdése alapján a szabad mozgás jogával, valamint családtagjaik, a tartózkodás első három hónapja során,
  2. azok a külföldiek, akik kizárólag munkakeresés céljából rendelkeznek tartózkodási joggal és a családtagjaik,

[...]

A második mondat 1. pontja nem vonatkozik azokra a külföldiekre, akik a tartózkodási jogról szóló törvény 2. fejezetének 5. szakasza alapján biztosított tartózkodási engedély alapján tartózkodnak a Németországi Szövetségi Köztársaság területén. Ez nem érinti a tartózkodási jogról szóló rendelkezéseket.

[...]”

- 4 A Sozialgericht Duisburg által a Bírósághoz 2014. február 7-én benyújtott, „A 2013. december 17-i végzéssel kapcsolatos tényállás” című eljárási iratból kitűnik, hogy az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló törvény (Freizügigkeitsgesetz/EU) előírja, hogy az álláskeresők megtartják munkavállaló vagy önálló vállalkozó jogállásukat a munkaviszony megszűnését követő hat hónapon keresztül.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 5 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, valamint a 2014. február 7-én benyújtott eljárási iratból kitűnik, hogy A. Talasca román állampolgár.
- 6 A. Talasca 2007. július 1-jén elhagyta Romániát és Kevelaerbe (Németország) utazott.

- 7 2010. október 27-én az idegenrendészeti hatóság (Ausländerbehörde) A. Talasca részére az Európai Unió állampolgárait megillető tartózkodási engedélyt (Freizügigkeitsbescheinigung) bocsátott ki, amely kizárólag munkakeresés céljából volt érvényes.
- 8 A. Talasca 2011. május 23. és november 23. között egy gyümölcsstermesztő gazdaságnál vállalt munkát, amely a kötelező társadalombiztosítás hatálya alá tartozott.
- 9 A. Talasca 2011. december 1. és 2012. január 19. között rendes munkanélküli-ellátásban (Arbeitslosengeld I) részesült. Bevételeinek csekély összegére tekintettel a Jobcentertől – az álláskeresőknél járó ellátások tárgyában hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság – 2012. január 1-jei hatállyal az SGB II értelmében vett ellátások kifizetését kérte.
- 10 Ezen ellátásokat 2012. május 23-ig biztosították számára.
- 11 Ugyanezen ellátásokat biztosították 2012. május 23-ig A. Talasca lányának is, aki 2012. március 11-én született.
- 12 Mivel A. Talasca és lánya úgy vélte, hogy az említett ellátások kifizetéséhez a 2012. május 23. utáni időszakra is joga van – különben sérülne az „európai jog” rendelkezései által előírt hátrányos megkülönböztetés tilalma –, keresetet terjesztett elő a Sozialgericht Duisburg előtt.
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság az előtte folyamatban lévő jogvitában felmerült kérdés fontosságát hangsúlyozza az előtte folyamatban lévő több hasonló ügy tekintetében.
- 14 E körülményekre tekintettel a Sozialgericht Duisburg úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) Összeegyeztethető-e az [uniós] joggal az [SGB II] 7. §-a (1) bekezdésének második mondata?
- 2) Amennyiben a válasz nemleges, módosítania kell-e a Németország Szövetségi Köztársaságnak a jogszabályt vagy közvetlenül egyéb rendelkezéseket kell-e alkalmazni, és ha igen, akkor melyeket?
- 3) Hatályban maradhat-e az [SGB II] 7. §-a (1) bekezdésének második mondata addig, amíg a Németországi Szövetségi Köztársaság szervei el nem végzik a (feltehetően) szükséges jogszabály-módosítást?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 15 A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a kérelem, illetve a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 16 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság nem határozhat az EUMSZ 267. cikk alapján indított eljárásban a nemzeti rendelkezéseknek az uniós joggal való összeegyeztethetőségéről. A Bíróság azonban hatáskörrel rendelkezik arra, hogy tájékoztassa a kérdést előterjesztő bíróságot minden olyan, az uniós jog releváns értelmezésére vonatkozó szempontról, amely lehetővé teszi számára ezen összeegyeztethetőség értékelését az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez (lásd többek között: Fendt Italiana ítélet, C-145/06 és C-146/06, EU:C:2007:411, 30. pont, KGH Belgium ítélet, C-351/11, EU:C:2012:699, 17. pont, valamint Mlamali-végzés, C-257/13, EU:C:2013:763, 17. pont).
- 17 Emlékeztetni kell ugyanakkor arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben létrehozott együttműködés keretében az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezése megköveteli, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa feltett kérdések ténybeli és jogszabályi háttérét, vagy legalábbis kifejtse azokat a

ténybeli körülményeket, amelyeken e kérdések alapulnak (lásd többek között: Centro Europa 7 ítélet, C-380/05, EU:C:2008:59, 57. pont és Mora IPR ítélet, C-79/12, EU:C:2013:98, 35. pont, valamint Augustus-végzés, C-627/11, EU:C:2012:754, 8. pont és Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 18. pont).

- 18 A Bíróság ugyanis kizárólag a nemzeti bíróság által rendelkezésére bocsátott tények alapján ítélni meg az uniós jogi rendelkezés értelmezését (lásd: Eckelkamp és társai ítélet, C-11/07, EU:C:2008:489, 52. pont, valamint SKP-végzés, C-433/11, EU:C:2012:702, 24. pont és Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 19. pont).
- 19 A Bíróság hangsúlyozza annak fontosságát is, hogy a nemzeti bíróságnak meg kell jelölnie azon pontos okokat, amelyek arra indították, hogy felvesse az uniós jog értelmezését, és amelyek alapján szükségesnek tartotta előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé terjeszteni a kérdéseit (lásd ebben az értelemben többek között: ABNA és társai ítélet, C-453/03, C-11/04, C-12/04 és C-194/04, EU:C:2005:741, 46. pont és Mora IPR ítélet, EU:C:2013:98, 36. pont, valamint Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 20. pont).
- 20 Tekintettel ugyanis arra, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szolgál a Bíróság előtti eljárás alapjául, elengedhetetlen, hogy a nemzeti bíróság magában az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban kifejtse az alapeljárás ténybeli és jogszabályi hátterét, valamint hogy minimális magyarázatot adjon az értelmezni kért uniós rendelkezések kiválasztásának okaira, valamint az e rendelkezések és az előtte folyamatban lévő jogvitára alkalmazandó nemzeti jogszabályok közötti kapcsolatra (lásd ebben az értelemben többek között: Asemfo-ítélet, C-295/05, EU:C:2007:227, 33. pont és Mora IPR ítélet, EU:C:2013:98, 37. pont, valamint Laguillaumie-végzés, C-116/00, EU:C:2000:350, 23. és 24. pont, és Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 21. pont).
- 21 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmára vonatkozó ezen követelmények kifejezetten szerepelnek a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében, amelyről a kérdést előterjesztő bíróságnak – az EUMSZ 267. cikkben létrehozott együttműködés keretében – feltételezhetően tudomása van, és amelyeket szigorúan tiszteletben kell tartania.
- 22 Arra is emlékeztetni kell, hogy az EUMSZ 267. cikk nem jelent jogorvoslati lehetőséget a felek számára valamely, a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő ügyben, és az a tény, hogy az egyik fél állítása szerint a jogvita az uniós jog értelmezésének kérdését veti fel, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy az érintett bíróság köteles legyen a kérdést az EUMSZ 267. cikk értelmében felmerült kérdésnek tekinteni. Következésképpen az, hogy valamely uniós jogi aktus értelmezését vitatják a nemzeti bíróság előtt, önmagában nem elégséges ok arra, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kelljen a Bírósághoz fordulni (lásd: IATA és ELFAA ítélet, C-344/04, EU:C:2006:10, 28. pont, valamint Ascafor és Asidac ítélet, C-484/10, EU:C:2012:113, 33. pont; Adiamix-végzés, C-368/12, EU:C:2013:257, 17. pont és Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 23. pont).
- 23 Ezzel kapcsolatban azt is hangsúlyozni kell, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban szereplő információknak nem kizárólag azt kell lehetővé tenniük, hogy a Bíróság hasznos válaszokat adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai és az egyéb érdekelték az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 23. cikke értelmében előterjeszthessék észrevételeiket. A Bíróság feladata arra ügyelni, hogy ez a lehetőség biztosított legyen, figyelemmel arra a tényre, hogy e rendelkezés értelmében csak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokról tájékoztatják az érdekeltet (lásd többek között: Holdijk és társai ítélet, 141/81–143/81, EU:C:1982:122, 6. pont; Laguillaumie-végzés, EU:C:2000:350, 14. pont; Augustus-végzés, EU:C:2012:754, 10. pont, és Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 24. pont).
- 24 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a jelen előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem felel meg a jelen végzés 16–22. pontjában felidézett követelményeknek.

- 25 Az első feltett kérdést tekintve mindenekelőtt azt kell megállapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tartalmaz az alapeljárás ténybeli háttérére vonatkozó semmilyen adatot. A kérdést előterjesztő bíróság csak a Bírósághoz 2014. február 7-én benyújtott, „A 2013. december 17-i végzéssel kapcsolatos tényállás” című iratban szolgáltatott néhány információt, amelyek azonban továbbra is elégtelenek többek között A. Talasca munkavállalói minőségének értékeléséhez.
- 26 Meg kell továbbá állapítani, hogy a nemzeti jogi háttérre vonatkozó adatok szintén hiányosak néhány rendelkezés pusztán említésén kívül, amelyek szövege azonban nem került részletezésre. Az SGB II 7. §-a (1) bekezdésének második mondatát tekintve – amely a külföldi munkanélkülieknek járó ellátások megtagadására vonatkozó több indokot ír elő – a kérdést előterjesztő bíróság ezen megtagadási indokok összességének az említésére szorítkozik, anélkül hogy pontosítaná azon indokot, amely az előtte folyamatban lévő jogvitában alkalmazandó lenne.
- 27 Végül jöllehet a kérdést előterjesztő bíróság az uniós jogi rendelkezések értelmezését kéri, e tekintetben semmilyen pontosítást nem tesz, kivéve a Bírósághoz 2014. február 7-én benyújtott eljárási iratban szereplő, az alapügyben A. Talasca által előterjesztett keresettel összefüggésben benyújtott észrevételekre történő utalást, amely észrevételek említik „az európai jog rendelkezései által előírt hátrányos megkülönböztetés tilalmát”.
- 28 Továbbá a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróságot az SGB II 7. §-a (1) bekezdése második mondatának az „európai közösségi” joggal való összeegyeztethetőségéről kérdezi, ám nem fejt ki azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy az uniós jog értelmezése az alapeljárás megoldása érdekében szükségesnek vagy hasznosnak tűnik számára, és különösen azt nem magyarázza el, hogy milyen kapcsolat áll fenn az uniós jog és az e jogvitában alkalmazandó nemzeti jogszabályok között. Megelégszik ellenben az alapügyben benyújtott keresetlevélben szereplő azon állításra történő utalással, amely szerint „az ellátásokhoz való jogból az SGB II 7. §-a (1) bekezdésének második mondatában előírt kizárás sérti az európai jog rendelkezései által előírt hátrányos megkülönböztetés tilalmát”. Márpedig maga a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy az alapeljárás precedensértékű, mivel számos hasonló ügy van folyamatban előtte.
- 29 Így e bíróság különösen az alapügy felperesei által kért szociális ellátások jellegére vonatkozó semmilyen adatot nem szolgáltat, amely lehetővé tenné annak meghatározását, hogy ezen ellátások a hátrányos megkülönböztetést tiltó uniós jogi rendelkezések hatálya alá tartoznak-e. Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság nem szolgáltat elegendő olyan jellegű adatot, amely meghatározza azt a pontos helyzetet, amelyben A. Talasca és lánya találhatók annak érdekében, hogy a Bíróság összehasonlíthassa őket az említett szociális ellátásokban részesülő más személyekkel.
- 30 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság nem tette lehetővé a Bíróság számára azt, hogy utóbbi megbizonyosodhasson arról, hogy a ténybeli körülmények – amelyeken az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések alapulnak – ténylegesen az értelmezni kért uniós jog hatálya alá tartoznak, valamint általánosabban azt sem, hogy a feltett kérdésekre hasznosan és megbízhatóan válaszoljon (lásd: Augustus-végzés, EU:C:2012:754, 14. pont és Mlamali-végzés, EU:C:2013:763, 32. pont).
- 31 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés nyilvánvalóan elfogadhatatlan.
- 32 Az első kérdés nyilvánvaló elfogadhatatlanságára tekintettel a második és a harmadik kérdés tárgytalanná vált.
- 33 A fentiek megfontolások összességére tekintettel a Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése alapján meg kell állapítani, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

A költségekről

- ³⁴ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A Sozialgericht Duisburg (Németország) 2013. december 17-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Aláírások